

specielt fremhævet af den ærede 2den Landstingsmand for 2den Landstingskreds (Thalbiger). Jeg kan vistnok indsee, at det ikke er nogen heldig Finantsoperation for Statskassen at indlade sig med Sparekasserne; men paa den anden Side indseer jeg heller ikke, at der er stor Mislighed forbunden dermed, naar, hvilket bedes vel bemærket, Sparekasserne tillige ere Laanekasser; thi da er det ofte kun $\frac{1}{8}$ eller $\frac{1}{10}$ af de Midler, der indskydes i dem, der indestaaer i Statskassen, og naar disse kun forrentes med 3 à $3\frac{1}{2}$ pCt., medens Statskassen til andre Steder har at svare 5 pCt. synes det mig, at den kan conservere en temmelig disponibel Capital, uden at siges at komme i nogen Forlegenhed derved. Det er ogsaa blevet udtalt, at Sparekasser eksistere, uden at staae i Forbindelse med Statskassen; det er muligt, at det gaaer an, men jeg tvivler om, at det med Lethed kan finde Sted paa ethvert Sted, og, dersom Uendringforslagets Vedtagelse skulde standse Sparekassernes Virksomhed i en betydelig Grad, vilde jeg ansee det for yderst uheldigt. Jeg troer derfor, at man ikke maa forivne sig med at tage en Bestemmelse, der kunde virke derhen, og som Medlem af Udvalget skal jeg derfor tillade mig at foreslaae, at Uendringforslaget ikke vedtages, men at derimod Udvalgets Indstilling i dets Betænkning tages til Følge.

Ordføreren: (H. B. Hansen) Det er undgaaet min Opmærksomhed, at dette Uendringforslag er fremkommet, og jeg erfarede det først nu, ved at indfinde mig i Salen og see det liggende paa min Plads; men jeg kan dog, ved at kaste mit Blik derpaa, ikke finde mig foranlediget til at tilraade det ærede Thing at gaae ind paa den Modification af Lovudkastet, som dets Betænkning vil medføre. Jeg har allerede, troer jeg, ved Sagens foregaaende Behandlinger, saavel ved den første, som ved den anden, udtalt, baade paa Udvalgets og mine egne Vegne, at det er alene finantstuelle Hensyn, som have foranlediget, at Udvalget ikke har troet at kunne gaae ind paa det tidligere Uendringforslag, og jeg troer, at den samme Betragtning ogsaa gjælder ved det nærværende. Det Spørgsmaal, som her er bragt paa Bane, staaer virkelig i saa nøje

Forbindelse med de finantstuelle Forhold i Almindelighed, at jeg troer, at man ikke uden en nøiere Undersøgelse af disse, som allerede af den høitagtede Finantsminister antydet, bør indlade sig paa at foretage nogen Forandring i Udkastet, som det foreligger; og det er derfor, at jeg, idet jeg henholder mig til, hvad jeg allerede tidligere har ytret, vedvarende maa tilraade det ærede Thing at blive staaende ved Udkastet, saaledes som det er fremkommet fra Regjeringen.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

Forslag af B. Hansen, Kirk, A. Sørensen, S. Sørensen og Thalbiger:

At der til Udkastet efter Ordene: „indtil den 31te Mars 1854“ søies: „dog saaledes, at den Finantsministeriet tillagte Bemyndigelse til at modtage Penge til Forrentning af Sparekasserne ophører fra 1ste Januar 1854“ blev forkastet med 24 Stemmer imod 15.

Lovudkastet i dets Heelhed fattes derefter under Forhandling; men, da Ingen ønskede at ytre sig, oplæstes:

Forslag til Lov

om

den svævende Statsgjæld,

saaledes som samme findes i Anhang til Rigsdagstidenden under Nr. XXX Sp. 175, og ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges det med 37 Stemmer mod 3.

Formanden: Lovforslaget vil derefter blive at tilstille det andet Things Formand med Anmodning om dets Fremme.

Vi gaae dernæst over til den næste Sag paa Dagsordenen, som er 1ste Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Forpligtelsen til at benytte Vaccinationen og af Nødvendigheden af Vaccinationsattest. Den høitærede Justitsminister har Ordet.